

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci žalobkyně: **Mgr. Ing. S [redacted] H [redacted]** nar. [redacted] bytem [redacted] zast. Mgr. Tomášem Greplem, advokátem, AK Horní nám. 365/7, Olomouc, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o zaplacení přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 300.000,-Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky ve výši odpovídající ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 7 procentních bodů z titulu nezákonného rozhodnutí, od 21. 11. 2011 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 900.000,-Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky od 21.11.2011 do zaplacení z titulu nezákonného rozhodnutí.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 49.000,-Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky ve výši odpovídající ročně výši repo sazby stanovené Českou banku pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 7 procentních bodů z titulu nesprávného úředního postupu, od 21. 11. 2011 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 101.000,-Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky od 21.11.2011 do zaplacení z titulu nesprávného úředního postupu.

- V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 115.543,- Kč k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Tomáše Grepla, advokáta, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou ke zdejšímu soudu domáhala po žalované zaplacení přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích z titulu nezákonného rozhodnutí a nesprávného úředního postupu, když uváděla, že proti ní bylo vedeno trestní řízení u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp.zn. [REDAKCE] které bylo po více než pěti a půl letech pravomocně skončeno zproštěním obžaloby v plném rozsahu. Uváděla, že v průběhu řízení dvakrát probíhalo i dovolací řízení u Nejvyššího soudu a dvakrát došlo k nabytí právní moci odsuzujících rozsudků odvolacího soudu proti žalobkyni jako odsouzené a byl tedy dvakrát nezákonně uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem a dvakrát nezákonně žalobkyně vykonávala trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie. Uváděla, že výkon advokacie představoval a představuje i v současné době její jediné povolání a zaměstnání. Žalobkyně uváděla, že je přesvědčena o tom, že Česká republika svými státními orgány v její trestní věci porušila bezdůvodným a nezákonným vedením trestního stíhání, které bylo rovněž vedeno nepřiměřeně dlouho, její základní práva a svobody a způsobila jí závažnou majetkovou škodu i nemajetkovou újmu. Dále uváděla jednotlivé fáze trestního řízení, rozhodování soudů v dané věci, když především uváděla, že druhé dovolací řízení probíhalo objektivně zcela zbytečně, když v návaznosti na kasační rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 11.11. 2008 Krajský soud v Ostravě ve věci nově rozhodl totožným rozsudkem, jaký byl ten, který Nejvyšší soud ČR předtím s podrobným odůvodněním zrušil. Krajský soud v Ostravě potom podle názoru žalobkyně zcela otevřeně ignoroval závazný právní názor Nejvyššího soudu ČR. Toto nakonec potvrdil i samotný Nejvyšší soud ČR v novém kasačním rozhodnutí z 27.7. 2010. Pokud jde o délku řízení, zde žalobkyně především poukazovala na období od 28.4. 2009 do 22.11. 2010, kdy krajský soud nově rozhodl tentokrát již v souladu s dovolacími rozhodnutími, když minimálně tato doba představuje jednoznačně průtah v řízení, za který stát odpovídá. Žalobkyně uváděla, že nerespektování rozhodnutí Nejvyššího soudu navíc způsobilo, že do majetkové i nemajetkové sféry žalobkyně bylo totožným způsobem zasáhnuto dvakrát po sobě se všemi důsledky z toho vyplývajícími. Žalobkyně dále uváděla, že pracovala před uložením trestu jako advokátka a dále působila jako konkursní správce, s ohledem na uložení trestu zákazu výkonu advokacie byla tedy poškozena a toto zasáhlo do její osobnostní sféry, když taktéž došlo k narušení důvěry mezi advokátem a klienty. Uváděla, že sebemenší zpochybnění bezúhonnosti advokáta na dlouhou dobu potom znemožňuje další výkon jeho praxe, když prakticky přišla o celou svou klientelu, byla vyškrtuta ze seznamu správců konkurzní podstaty a připravena o možnost vykonat zkoušku insolvenčního správce. Toto mělo mimo jiné i důsledky pokud jde o výdělkové poměry. Žalobkyně dále namítala, že vzniklá újma byla zesílena taktéž tím, že vykonání, resp. zrušení trestů nebylo v přiměřených lhůtách promítnuto do rejstříku trestů. Bezdůvodné trestní stíhání a opakované uložení trestu zákazu činnosti se potom projevilo pokud jde o stránku nemajetkovou v osobnostní sféře žalobkyně tím, že zde došlo k dopadu do osobního, rodinného a profesního života a taktéž toto rozhodování a délka řízení měly závažné dopady do jejího zdravotního stavu, když žalobkyně byla nucena vyhledat i odbornou pomoc. Žalobkyně taktéž uváděla poškození dobrého jména, které se objevilo ztrátou klientů a kontaktů a taktéž v mezilidských vztazích, taktéž došlo k narušení vztahů v rodině a vzájemné důvěry. Bezdůvodné trestní stíhání potom dle tvrzení žalobkyně taktéž ovlivnilo rozvod žalobkyně s dnes již bývalým manželem. Žalobkyně se na dlouhou dobu ocitla bez jakýchkoliv pravidelných příjmů ze zaměstnání, které musela řešit

zrušením stavebního spoření, půjčkou od známých atp., objevily se u ní zdravotní problémy, včetně psychických. Uváděla, že žádostí z 19.5. 2011 žádala u žalované poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu. Původně žalobou žádala zaplacení částky 1.500.000,00 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že činí nespornou skutečností, že žalobkyně uplatnila podáním doručeným žalované 19.5. 2011 nárok na poskytnutí zadostiučinění z titulu bezdůvodného nezákonného trestního stíhání, které bylo vedeno nepřiměřeně dlouho v souvislosti s řízením vedeným u Okresního soudu v Jičíně pod sp. zn. [REDAKCE]. Uváděla dále, že v doplnění žádosti doručené 6.10. 2011 žalobkyně douplatnila i nárok na náhradu škody. Žalovaná mimosoudně nárok projednala, dospěla potom k závěru, že žalobkyni přísluší za nezákonně vedené trestní řízení zadostiučinění ve výši 50.000,00 Kč. Žalovaná dále popisovala průběh daného řízení, uvedla, že celková délka řízení činila 5 let a 8 měsíců, předmětné řízení probíhalo na 4 stupních soudní soustavy, přičemž soud I. stupně rozhodoval ve věci jedenkrát, soud II. stupně třikrát a Nejvyšší soud dvakrát a jednou Ústavní soud. Věc byla po právní i skutkové stránce do určité míry složitá, žalobkyně se na délce řízení podílela, když třikrát podala námitku podjatosti soudkyně a návrh na odnětí a příkázání věci, který nakonec, tak jako námitky, byly shledány neopodstatněnými. V důsledku toho žalovaná uváděla, že řízení trvalo déle. Pokud jde o význam řízení pro žalobkyni, lze jej v souladu s judikaturou ESLP považovat za vyšší. V předmětném řízení potom dle žalované nebyly shledány žádné průtahy, naopak úkony soudů byly činěny pravidelně a v přiměřených lhůtách. Pokud jde o celkovou délku řízení, tuto žalovaná hodnotila jako přiměřenou. Žalovaná se potom přiklonila k závěru, že v daném řízení lze shledat odpovědnostní titul – nezákonné rozhodnutí, když pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Po zhodnocení všech okolností případu potom dospěla žalovaná k závěru, že požadovaná částka ve výši 1.500.000,00 Kč je nepřiměřeně vysoká a rozhodla se k výplatě částky 50.000,00 Kč, kterou považuje za odpovídající zadostiučinění.

V rámci prvního ústního jednání soud poučil žalobkyni podle ustanovení § 118a odst. 1 o.s.ř. o tom, že je nutné nárok, který je žalobou požadován, rozdělit tak, aby bylo zřejmé, co požaduje za odpovědnostní titul – nesprávný úřední postup a jakou částku za nezákonné rozhodnutí a taktéž časově toto vymezit pokud jde o nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným zahájením a vedením trestního stíhání do účinnosti novely č. 160/2006 Sb., tedy do 26.4. 2006 a taktéž za období po účinnosti této novely, tedy od 27.4. 2006 dále. Žalobkyně ve svém vyjádření toto rozdělila, když uváděla, že do účinnosti novely č. 160/2006 Sb., tedy do 26.4. 2006 požaduje částku 150.000,00 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným zahájením a vedením trestního stíhání, pokud jde o nesprávný úřední postup za toto období nepožaduje ničeho, pokud jde potom o částky požadované po účinnosti novely č. 160/2006 Sb., tedy od 27.4. 2006, požaduje žalobkyně částku 1.200.000,00 Kč za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným vedením trestního stíhání a následným opakovaným nezákonným pravomocným odsouzením a částku 150.000,00 Kč za nesprávný úřední postup spočívající v porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě (za nepřiměřenou délku řízení a průtahy). Částky, které potom byly vyčísleny, požadovala se zákonným úrokem z prodlení od 21.11. 2011 do zaplacení.

Po upřesnění nároku potom soud usnesením ze dne 13.12. 2012 vyloučil k samostatnému řízení nárok ohledně zaplacení částky 150.000,00 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 21.11. 2011 do zaplacení z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené nezákonným zahájením a vedením trestního stíhání, když tento nárok dále postupoval Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti soudu. Předmětem

nároku, který tedy zůstal k projednání, byl nárok ohledně zaplacení částky 1.350.000,00 Kč s příslušenstvím.

Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobkyně na zadostiučinění za nemajetkovou újmu z titulu nezákonného trestního stíhání a nepřiměřené délky trestního řízení vedeného u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp.zn. [REDAKCE] dne 19.5. 2011 a dále přiznání zadostiučinění ze strany žalovaného ve výši 50.000,00 Kč stanoviskem z 13.12. 2011. Mezi účastníky dále byla učiněna nesporná nezákonná rozhodnutí vydaná v řízení vedeném u Okresního soudu v Novém Jičíně pod sp.zn. [REDAKCE] jakožto odpovědnostní titul dle zákona č. 82/98 Sb.

Soud provedl dokazování podstatným obsahem spisu Okresního soudu v Novém Jičíně sp.zn. [REDAKCE] ze kterého má za prokázány následující skutečnosti: dne 25.2. 2005 bylo vydáno Policií ČR, Okresním ředitelstvím služby kriminální policie a vyšetřování, usnesení o zahájení trestního stíhání žalobkyně pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle ustanovení § 175 odst. 2 písm. a) trestního zákona. Dne 4.3. 2005 usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně bylo rozhodnuto o zrušení usnesení shora uvedeného jakožto nezákonného podle § 174 odst. 2, písm. e) trestního řádu. Dne 14.3. 2005 bylo vydáno opětovné usnesení o zahájení trestního stíhání, mimo jiné taktéž i žalobkyně, Policií ČR pro podezření ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku. Usnesením z 15.4. 2005 Okresní státní zastupitelství v Novém Jičíně rozhodlo o stížnosti žadatelky proti usnesení policejního orgánu shora uvedeném o zahájení trestního stíhání tak, že tato byla zamítnuta, neboť je nedůvodná. Po provedených výsleších došlo 11.1. 2006 k ukončení vyšetřování a předložení vyšetřovacího spisu s návrhem na podání obžaloby Policií ČR, Okresního ředitelství služby kriminální policie a vyšetřování, Okresnímu státnímu zastupitelství v Novém Jičíně. Dne 19.1. 2006 Okresní státní zastupitelství v Novém Jičíně podalo obžalobu na žalobkyni a dále další 2 obviněné k Okresnímu soudu v Novém Jičíně. Tato ji vinila ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle ustanovení § 175 odst. 2 písm. a) trestního zákona. Dne 14.6. 2006 podala žalobkyně návrh na vyloučení soudce z vykonávání úkonů trestního řízení vůči JUDr. Janě Veselé, Okresní soud v Novém Jičíně usnesením z 16.6. 2006 rozhodl o tom, že JUDr. Jana Veselá je vyloučena z úkonů trestního řízení v předmětné věci, když soudkyně se sama vyloučila z projednávání a rozhodnutí věci. Proti tomuto rozhodnutí byla podána stížnost státním zástupcem, ve věci rozhodoval v neveřejném zasedání Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací, který nově rozhodl tak, že soudkyně není vyloučena z vykonávání úkonů trestního řízení. Ve věci byla konána hlavní líčení dne 21.9. 2006, v rámci něhož byli vyslechnuti 4 svědci, dále dne 27.9. 2006, v rámci něhož byli vyslechnuti další 2 svědci a dále dne 18.10. 2006, v rámci něhož došlo k vyslechnutí znalce a taktéž dalších svědků. V rámci hlavního líčení konaného tohoto dne byla dále vznesena námitka podjatosti JUDr. Jany Veselé, soudkyně, o které bylo rozhodováno usnesením z 18.10. 2006 v tom smyslu, že soudkyně není vyloučena z projednání a rozhodnutí předmětné věci. Proti tomuto usnesení byla podána ze strany žalobkyně stížnost z 6.11. 2006, o které bylo rozhodováno v neveřejném zasedání Krajským soudem v Ostravě dne 14.11. 2006, který rozhodl o zamítnutí stížnosti. V rámci konaného hlavního líčení 21.11. 2006 bylo rozhodnuto ve věci rozsudkem, když mimo jiné žalobkyně byla uznána vinnou ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku a byla odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 6 měsíců s podmíněčným odkladem na zkušební dobu v trvání 3 let. Dále jí byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokátní praxe po dobu 3 let. Proti rozsudku bylo podáno v zákonné lhůtě ze strany žalobkyně odvolání, a to dne 4.12. 2006, a další námitka podjatosti soudkyně. Věc byla předkládána

předkládací zprávou 13.12. 2006 Krajskému soudu v Ostravě a dále byl soudu doručen návrh žalobkyně 8.1. 2007 ohledně odnětí o přikázání věci podle § 25 trestního řádu adresovaný Nejvyššímu soudu ČR s žádostí o přikázání věci Městskému soudu v Praze. Nejvyšší soud ČR rozhodl ohledně návrhu na odnětí věci usnesením ze dne 23.3. 2007, kterým návrh zamítl. Dne 3.7. 2007 podala žalobkyně doplnění odvolání proti rozsudku, 24.7. 2007 se u Krajského soudu v Ostravě konalo veřejné zasedání, dne 15.8. 2007 potom další veřejné zasedání, dne 20.8. 2007 Krajský soud v Ostravě následně zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a nově uznal žalobkyni vinnou ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku a odsoudil ji k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněčným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let a dále ji uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu 2 roků. Žalobkyně podala k trestnímu soudu v Novém Jičíně dne 14.12. 2007 dovolání do rozsudku, předkládací zprávou byl spis předkládán Nejvyššímu soudu ČR dne 4.2. 2008 k rozhodnutí o podaném dovolání, když Nejvyšší soud ČR rozhodl usnesením sp.zn. [REDAKCE] ze dne 11.11. 2008 v tom smyslu, že k dovolání obviněné Mgr. Ing. S. [REDAKCE] H. [REDAKCE] rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20.8. 2007 zrušil v celém rozsahu a taktéž zrušil další rozhodnutí obsahově navazující a přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl Krajský soud v Ostravě. Krajský soud v Ostravě rozhodoval ve veřejném zasedání 28.4. 2009, když rozsudek původní k podnětu podaného odvolání obžalované zrušil v celém rozsahu a nově uznal žalobkyni vinnou ze spáchání trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku a odsoudil ji k trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněčným odkladem na dobu zkušební 2 let a dále ji uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie po dobu 2 roků. Usnesením Okresního soudu v Novém Jičíně z 4.6. 2009 dále bylo rozhodnuto o tom, že se žalobkyni započítává ve smyslu § 49 odst. 3 trestního zákona do doby výkonu trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu výkonu advokacie uložené rozhodnutím Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21.11. 2006 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.4. 2009 v trvání 2 let doba od 20.8. 2007 do 11.11. 2008, po kterou bylo odsouzené před právní moci rozhodnutí, jímž byl trest zákazu činnosti uložen, odňato podle zvláštních předpisů oprávnění k výkonu advokacie. O tuto délku potom byl trest zákazu činnosti zkrácen tak, že končil 6.2. 2010. Ve věci byla podána ústavní stížnost žalobkyní, o této bylo rozhodnuto usnesením Ústavního soudu sp.zn. [REDAKCE] dne 16.6. 2009, kterým byla ústavní stížnost odmítnuta. Dne 23.6. 2009 žadatelka podala žádost o opuštění od zbytku výkonu trestu zákazu činnosti, dne 5.8. 2009 potom podala proti rozsudku Krajského soudu dovolání. O dovolání rozhodoval Nejvyšší soud ČR 27.7. 2010, když usnesením rozsudek Krajského soudu v Ostravě z 28.4. 2009 zrušil v celém rozsahu, taktéž zrušil všechna rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující a přikázal, aby Krajský soud v Ostravě nově věc projednal a rozhodl. Ve věci bylo rozhodováno nově Krajským soudem v Ostravě rozsudkem ze dne 22.11. 2010, kterým zprostil žalobkyni obžaloby. Dne 13.7. 2010 je ve spise evidována žádost žalobkyně o vyslovení, že se odsouzená osvědčila. Žalobkyně v ní uváděla, že ačkoli trest zákazu činnosti uplynul 6.2. 2010, trest zákazu činnosti vykonala celý, když žádosti o prominutí zbytku trestu zákazu činnosti nebylo vyhověno, avšak z výpisu z evidence rejstříku trestů žalobkyně zjistila, že 9.7. 2010 stále nebylo vysloveno, že se osvědčila, žádala proto o vydání rozhodnutí. Soud má dále za prokázáno z e-mailové komunikace mezi rejstříkem trestů a konkrétním oddělením Obvodního soudu Nový Jičín, konkrétně pracovníci T. [REDAKCE] K. [REDAKCE] že až dnem 21.3. 2011 došlo k výmazu odsouzení, když pověřená pracovnice vedením odboru evidence rejstříku trestů ČR se omlouvala za pozdní odpověď a potvrzovala smazání odsouzení. Z podstatného obsahu znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem Kvita, Pawlita & Partneři, s.r.o. ze dne 5.11. 2012 č. 55/2012 má soud za prokázáno, že žalobkyně si nechala zpracovat znalecký posudek k určení výše majetkové újmy, která měla vzniknout následkem zákazu výkonu činnosti

advokáta, když pokud jde o majetkovou újmu, která měla být způsobena žalobkyni následkem zákazu výkonu činnosti advokáta za období od 21.8. 2007 do 7.2. 2010 byla tato stanovena na částku 1.075.000,00 Kč a pokud jde o období od 21.8. 2007 do 22.11. 2010, tato újma byla vyčíslena celkově na částku 1.398.000,00 Kč. Žalobkyně dále soudu doložila k důkazu výpis z evidence rejstříku trestů z 9.7. 2010 a ze 17.2. 2011, kterým dokládala že nedošlo k výmazu trestu zákazu činnosti a podmíněčného odsouzení žalobkyně, které již byly dne 6.2. 2010 vykonány. Soud má dále za prokázáno z rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě, že žalobkyně byla vyškrtána ze seznamu správců konkursní podstaty vedeného Krajským soudem v Ostravě, když rozhodnutí je ze 16.10. 2007, a dále z poukazu na vyšetření žalobkyně z 18.5. 2011 má soud za prokázáno, že jmenovaná byla práce neschopná od 18.11. 2007 do 1.6. 2008, dále od 18.6. 2008 do 28.7. 2008 a dále od 23.10. 2008 do 1.12. 2008 a dále v období 18.4. 2009 do 1.6. 2009 z důvodu vlivu stresu z trestního řízení a následně i rozsudku u jmenované nově vznikla hypertenze, když stress. terapie byla zahájena po standardních vyšetřeních. Lékařka dále uvádí, že ke konci roku 2009 došlo k postupnému zlepšování a stabilizace snižování medikace a v současnosti se již jmenovaná neléčí. Lékařské vyšetření bylo vydáno MUDr. Ludmilou Kohoutovou.

Ze svědecké výpovědi M. H. má soud za prokázáno, že tato je dcerou žalobkyně, uváděla okolnosti trestního stíhání a následně trestního řízení vedeného vůči její matce, když toto bylo zahájeno v době, kdy dosud rodina byla úplná a s rodinou bydlel i otec. Svědkyně uváděla, že otec se následně odstěhoval od rodiny v roce, někdy v roce 2005, svědkyně dále uváděla okolnosti odsuzujícího rozsudku na jaře roku 2007, kdy žalobkyně byla odsouzena k trestu zákazu činnosti na 2 – 3 roky a dále tam bylo podmíněně odsouzení. Svědkyně uváděla, že ze dne na den musela její matka přestat pracovat a předat své klienty, obvolávala a zajišťovala zastoupení klientů a následně bylo podáno odvolání a i dovolání. Sháněla tenkrát práci a tuto nemohla sehnat právě z důvodu záznamu v rejstříku trestů. Svědkyně dále uváděla, že v té době se otec rodiny vyjadřoval negativně k odsouzení matky, odsouzení na matku mělo vliv takový, že následně měla zdravotní problémy, vysoký tlak, problémy se srdcem a začala brát pravidelně léky. Svědkyně dále uváděla, že ví o rozhodnutí Nejvyššího soudu, který rozhodnutí předchozí zrušil, ale následně po opětovném odsouzení Krajským soudem v Ostravě vše opětovně žalobkyně nesla negativně. Toto rozhodnutí potom nebylo očekáváno. V té době matka zaměstnání neměla, pobývala doma. Pokud jde o vnímání širší rodiny daného trestního řízení, svědkyně uváděla, že všichni známí se to doslechli, dědeček potom se vyjadřoval o matce, že je kriminálník a přestal se s ní následně stýkat. Této situace a trestního řízení vedeného proti matce využil taktéž otec v rámci rozvodového řízení, když uváděl, že pokud jde o svěřeni výchovy dětí do péče jednoho z rodičů, nepůjde svědkyně bydlet ke kriminálníkovi. Svědkyně dále uváděla, že pokud jde o finance, peníze měli nějaké našetřeny, ale přestali jezdit na dovolenou, nakupovalo se i méně. Dále se svědkyně vyjadřovala pokud jde o první rozhodnutí Nejvyššího soudu ke skutečnostem ohledně shánění práce matkou, tedy žalobkyní, když potvrdila skutečnost, že se matka snažila znovu začít pracovat, předpokládalo se, že krajský soud následně rozhodne podle názoru Nejvyššího soudu, ovšem toto se nestalo, krajský soud následně matku opětovně odsoudil a proto musela rušit nájmy a musela opět klientelu, kterou si začala znova budovat, rozdělit. Pokud jde o psychickou stránku matky, tuto svědkyně hodnotila tak, že byla smutná, apatická, negativní, taktéž uvažovala o přestěhování se z do nějakého velkého města, kde by byla anonymní.

Z výslechu J. H. syna žalobkyně, má soud za prokázáno, že tento v roce 2005 odjel po maturitě do Prahy, v té době se řešil i rozvod jeho rodičů a i tento faktor, tedy odsouzení matky, se projevilo v rozvodovém řízení. Otec měl používat argument, že matka je kriminálník. Svědek dále zmiňoval léto roku 2007, kdy došlo k prvnímu odsouzení matky,

když toto ji psychicky velmi sebralo, byla to beznaděj a znamenalo to ztrátu zaměstnání a následné zdravotní problémy matky. Pokud jde o finanční situaci rodiny, k té se svědek nemohl vyjádřit, neboť v té době studoval na vysoké škole v Praze, dostával peníze od obou rodičů, avšak v roce 2007 – 2009 se postupně finanční prostředky snižovaly a toto byl i jeden z důvodů proč nakonec svědek nedokončil vysokou školu a musel si najít práci. Dále svědek uváděl zdravotní problémy matky, když po nějakou dobu brala [REDAKCE] měla vyšší krevní tlak. Pokud jde o příbuzenstvo, svědek uvedl, že otec matky, tedy dědeček svědka, postupně přestal matku navštěvovat, otec rodiny šířil informace o matčině odsouzení a tento argument byl používán proti ní. S ohledem na záznam v rejstříku trestů potom matka, ačkoli zaměstnání hledala, ničeho nenašla. Po prvním zrušení Nejvyšším soudem ČR následně svědek uváděl, že matka opětovně počala stavět advokátní kancelář, ovšem následně po opětovném odsouzení musela vše zrušit, vypovědět nájmy a klientelu rozpustit.

Ze svědecké výpovědi K [REDAKCE] G [REDAKCE] má soud za prokázáno, že tento zná žalobkyni od roku 2004, resp. 2005, když spolu chtěli zahájit podnikání a založili společně společnost s ručením omezeným. Následně však žalobkyně byla odsouzena, šlo o velmi špatné období, společné aktivity byly následně omezeny, uváděl, že v té době nejvíce situace dolehla na celou rodinu, rodiče přestali žalobkyni navštěvovat, taktéž řešila, co má říkat lidem v rámci svých pracovních aktivit a jak má vše vysvětlit. Následně byla rušena kancelář v [REDAKCE] a v [REDAKCE] když svědek uváděl, že v rušení kanceláře ji pomáhal, taktéž uváděl finanční problémy, když asi do půl roku po jejím odsouzení poskytl žalobkyni finanční půjčku ve výši 400 tis. Kč. Další fázi potom svědek označil jako fázi období od roku 2008, kdy bylo zrušeno odsouzení, kdy se vše začalo budovat znovu, ovšem firma již tenkrát přišla o klienty, neboť ti se dozvěděli o odsouzení žalobkyně a neměli k ní důvěru, tedy klienti se hledali špatně, po druhém odsouzení žalobkyně se potom svědek s žalobkyní jako partneři úplně rozešli, neboť již neměli ničeho provozovat. Uváděl, že tenkrát šlo o úplnou krizi. Pokud jde o druhé odsouzení, svědek uváděl, že rodinné zázemí měla žalobkyně v té době úplně rozložené, rodiče se k ní otočili zády a trpěla depresemi. Manžel ji v té době vyhrožoval, že je kriminálník. Žalobkyně se svědkem dále řešila rozpad její advokátní praxe, kdo bude klienty přebírat, měla i sebevražedné úmysly, které svědkovi sdělovala, když telefonáty probíhaly dvakrát až třikrát za měsíc a následně po druhém odsouzení tyto byly ještě častější. Svědek dále uvedl, že žalobkyně se snažila prosadit jako firemní právnička, najít si někde zaměstnání, avšak všude chtěli bezúhonnost a tedy nebyla úspěšná. Pokud jde o léky, svědek uváděl, že ví, že brala [REDAKCE] na uklidnění, stěžovala si neustále na pocit nespravedlnosti. Taktéž potvrdil, že v období od prvního zprošťujícího rozsudku se v mezičase snažila žalobkyně obnovit svou advokátní praxi, avšak důvěryhodnost klientů byla velmi snížena a našli si v mezičase jiného advokáta. Tato nová advokátní kancelář měla být zřízena ve [REDAKCE] kde měla žalobkyně nějaké klienty, s nimiž spolupráce skončila ještě před odsouzením, ale spolupráce byla velmi omezena, klienti o spolupráci již neměli zájem a tuto kancelář taktéž následně bylo nutno zrušit. Žalobkyně potom dle výpovědi svědka zamýšlela opustit region a případně odejít na Ostravsko či Frýdeckomístecko.

Z účastnické výpovědi S [REDAKCE] H [REDAKCE] má soud za prokázáno, že tato uváděla okolnosti sepsu kupní smlouvy pro manžele S [REDAKCE] v průběhu let 2000 – 2001 o převodu domu, uváděla, že smlouvu uzavírala o víkendu, neboť pracovala na směny o víkendu, tenkrát v kanceláři měla i vlastní dceru. Následně došlo k rozvodu manželství manželů S [REDAKCE] a jako argument bylo řečeno, že pan S [REDAKCE] nutil paní S [REDAKCE] k převodu domu. Pan S [REDAKCE] následně požádal žalobkyni o pomoc v rámci svědecké výpovědi, jak probíhalo uzavření dané kupní smlouvy, následně bylo podáno trestní oznámení pro vydírání paní S [REDAKCE] na pana S [REDAKCE] Žalobkyně vypovídala v daném řízení jako svědek, uváděla

postup při uzavírání smlouvy, když o žádném násilí zde nevěděla, ani o žádném jiném nátlaku. Následně byla obviněna pro křivou výpověď, když vypovídala jako korunní svědek, kterému bylo následně uvěřeno. Pan S [redacted] byl následně v tomto trestním řízení odsouzen a ona se zpočátku hájila sama, nakonec byla zastoupena advokátem, ale vše skončilo jejím odsouzením. Dále uváděla, že vždy chtěla vykonávat profesi právníka, advokacii, která ji bavila a dodnes ji baví, vše se snažila dělat vždy správně a poctivě v rámci zákona, důsledky jejího odsouzení potom byly nedozírné, když musela rušit kancelář, vše vysvětlovat klientům a tyto potom převést na nového právníka JUDr. S [redacted]. Uváděla, že dále do prvního zproštění její osoby byla většina kauz již uzavřena a klienty potom již dále nedostala. Uváděla otevření kanceláře ve [redacted] po prvním zproštění, když se snažila dostat z dosahu Krajského soudu v Ostravě, ovšem po druhém odsouzení již i tito klienti odešli, neboť pozbyla i jejich důvěru. K rodinným vazbám se žalobkyně vyjadřovala v tom ohledu, že za ní přestal jezdit otec, který se bál sousedů, nikdy se nesmířil s jejím odsouzením, ze stejných důvodů se s ní přestal stýkat i její bratr a pokud jde o jejího manžela, celou situaci potom otočil proti její osobě v rámci rozvodového řízení, když se snažil dostat dceru do své péče s ohledem na to, že na ni má žalobkyně špatný vliv. Pokud jde o přátele, žalobkyně uváděla, že jich tolik neměla s ohledem na velké pracovní vytížení, ale i ty které měla a navštěvovali se, výrazně její odsouzení zasáhlo. K finanční stránce se žalobkyně vyjadřovala v tom ohledu, že měla pár dohod o provedení práce s firmami, se kterými dříve spolupracovala, ale šlo spíše o jednorázové dohody, měla dále nějaké úspory a peníze z vypořádání společného jmění manželů a dále odškodnění od pojišťovny 500,00 Kč na den, následně si peníze půjčila od pana G [redacted]. Synovi dále nemohla posílat více peněz pokud jde o jeho studia na vysoké škole a taktéž uváděla, že i její špatná finanční situace byl jeden z důvodů, proč syn nedostudoval. Pokud jde o sestru manžela, tato byla potom jedinou, která se snažila žalobkyni pomoci, snažila se ji zajistit místo právníka na [redacted] ale s ohledem na její záznam v rejstříku trestů a nevymazání tohoto záznamu, neměla šanci uspět. Po zrušujícím odsouzení se snažila žalobkyně otevřít kancelář ve Zlíně, jak již dříve uváděla, a dále zahájila i obhajoby ex offio, ale s ohledem na skutečnost, že ihned v dubnu 2009 vše skončilo dalším odsouzením, již nebylo možno praxi obnovit. Uváděla dále, že v rámci svého trestního stíhání žádala o prominutí zbytku trestu zákazu činnosti, avšak neúspěšně, nakonec celý zákaz činnosti vykonala. V únoru roku 2010 následně počala pracovat z domova, neboť již neměla peníze na další pronájem advokátní kanceláře a postupně jak peníze nabývala, tak začala vše znovu vybavovat. Uváděla však, že do současné doby se nedostala na úroveň, kterou měla před svým prvním odsouzením, pokud jde o klientelu. Žalobkyně se dále vyjadřovala k průtahům v rámci trestního řízení, když uváděla, že celé trestní řízení bylo provázeno především velkou nejistotou, nemožností vykonávat jinou práci, vztahy se potom projevovaly i v rodině a ve vztahu k dětem. Výmaz z rejstříku trestů potom se podařilo žalobkyni získat až po více jak jednom roce, i když advokátní komora vydala osvědčení ohledně výkonu advokacie, v jiných činnostech, např. činnosti insolventního správce, se již žalobkyně nemohla realizovat s ohledem na záznam v rejstříku trestů. Pokud jde o zdravotní problémy, žalobkyně uváděla problémy se soustředěním, projevy neurózy, na které brala [redacted] a dále vyšší krevní tlak a hypertenzi. Uváděla dále, že se snažila si vyřídít živnostenský list na fotografování, když na tento obor má vzdělání, ale spíše to byl koníček pro známé, který nebyl příliš výnosný.

Soud dále provedl dokazování podstatným přehledem spisu Okresního soudu v Novém Jičíně sp. zn. [redacted] ze kterého má za prokázáno, že v daném trestním řízení byla podána dne 8.12. 2003 obžaloba na V [redacted] S [redacted] pro spáchání trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1, 2 písm. d), e) trestního zákona, když na základě popsaných jednání ohledně fyzické a psychické likvidace L [redacted] S [redacted] následně byla uzavřena kupní

smlouva na prodej domu v advokátní kanceláři Mgr. Ing. S. [REDAKCE] H. [REDAKCE]. V tomto trestním řízení vystupovala současná žalobkyně jako svědkyně. Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně byl následně obžalovaný V. [REDAKCE] S. [REDAKCE] odsouzen za trestný čin, který mu byl kladen obžalobou za vinu k trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou. K podanému odvolání rozhodoval Krajský soud v Ostravě, který rozsudkem ze dne 12.10. 2004 původní rozsudek zrušil pokud jde o výrok o trestu a nově byl odsouzen obžalovaný k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou, v ostatních výrocích zůstal rozsudek okresního soudu nezměněn. Následně usnesením ze 14.12. 2006 byl přeražen odsouzený do věznice s dozorem. Usnesením z 5.4. 2007 následně došlo k podmíněnému propuštění z výkonu trestu odnětí svobody žalobci.

Podle § 1 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle § 3 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za škodu kterou způsobily: a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, c) orgány územních samosprávných celků.

Podle § 5 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena: a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

Podle § 8 zákona č. 82/98 Sb. odst. 1 nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem.

Podle § 10 zákona č. 82/98 Sb. odst. 1 právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o trestu má ten, na němž byl zcela nebo zčásti vykonán trest, jestliže v pozdějším řízení byl obžaloby zproštěn nebo bylo-li proti němu trestní stíhání zastaveno ze stejných důvodů, pro které soud v hlavním líčení rozhodne zprošťujícím rozsudkem.

Podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb. stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2 právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle § 31a zákona č. 82/98 Sb. odst. 1 bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k: a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení a k tomu, zda využil dostupných

prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

V rámci provedení dokazování se soud soustředil skutečnosti, které zůstaly mezi účastníky sporné, když nárok, který byl touto žalobou požadován, byl požadován jednak z odpovědnostního titulu nesprávného úředního postupu – nepřiměřené délky řízení a taktéž z titulu nezákonného rozhodnutí. Soud rozdělil tyto nároky z těchto dvou odpovědnostních titulů a dále se zaobíral zjištěním, zda v daném řízení vedeném před Okresním soudem v Novém Jičíně pod sp.zn. [REDAKCE] z něhož žalobkyně nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu v penězích požadovala, lze shledat naplnění předpokladů zákona č. 82/98 Sb. a zda v daném řízení lze shledat odpovědnostní titul, příčinnou souvislost a vznik nemajetkové újmy, která byla žalobkyní tvrzena. Jak již bylo uvedeno shora, v rámci doplnění skutkových tvrzení žalobkyně rozdělila své nároky z jednotlivých odpovědnostních titulů, přičemž taktéž specifikovala, pokud jde o odpovědnostní titul nezákonné rozhodnutí, taktéž finanční nároky, které požaduje před účinností novely zákona č. 160/2006 Sb., když nárok na zaplacení částky 150.000,00 Kč, kterou žalobkyně uvedla jakožto částku požadující na zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným vedením trestního stíhání před účinností novely shora uvedené, potom soud vyloučil k samostatnému řízení. Předmětem nároku tedy zůstala částka přiměřeného zadostiučinění ve výši 1.350.000,00 Kč se zákonným příslušenstvím, které žalobkyně požadovala od 21.11. 2011 do zaplacení, tedy po uplynutí 6 měsíců od uplatnění žádosti u žalované, když o tomto nebylo mezi účastníky sporu. Žalovaná v rámci řízení potom nesporela odpovědnostní titul – nezákonné rozhodnutí, a dále uvedla, což bylo taktéž žalobkyní učiněno nesporným, že na tento nárok v rámci předběžného projednání nároku hradila částku 50.000,00 Kč, kterou má za přiměřenou. S tímto zadostiučiněním však žalobkyně nesouhlasila a žádala další částku, která celkově činila 1.200.000,00 Kč. Pokud jde o odpovědnostní titul tvrzený nesprávním úředním postupem spočívající v délce řízení a průtahách, k tomu se žalovaná vyjadřovala negativně, když tento neuznávala. Na tento potom žalobkyně žádala zaplacení částky 150.000,00 Kč s příslušenstvím. Soud po provedeném dokazování přílohovými spisy a taktéž provedením svědeckých výpovědí, listinných důkazů a účastnickou výpovědí žalobkyně má za prokázán průběh daného trestního řízení, taktéž zásahy do majetkové, osobnostní, profesní a výdělkové sféry žalobkyně. Pokud jde o uhrazených 50.000,00 Kč ze strany žalované, tato následně soudu uvedla, že nárok byl hrazen z titulu nezákonného rozhodnutí po účinnosti novely, soud však tento nárok nikterak nezapočítával do výše finančního zadostiučinění, ke kterému dospěl, když je nutno jej, dle mínění soudu, započíst na nárok nejdříve splatný, tedy na nárok, který spadá do účinnosti novely č. 160/2006 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 82/98 Sb. Soud po provedeném dokazování má za prokázáno celkovou délku řízení, která činila 5 let a 8 měsíců; pokud jde o posuzování prvního odpovědnostního titulu, a to posouzení nesprávného úředního postupu soudu spočívajícího v nepřiměřené délce řízení, soud uvádí, že celková délka řízení nepochybně zasáhla do právní nejistoty žalobkyně ohledně výsledku sporu, a to i přes značný počet stupňů soudní soustavy, když řízení probíhalo jedenkrát před soudem I. stupně, dále třikrát před soudem II. stupně, dvakrát před soudem Nejvyšším a jednou před soudem Ústavním, tedy na 4 stupních soudní soustavy. Pokud jde o nejistotu a beznaděj, kterou žalobkyně pocítovala a kterou tvrdila, tato byla prokázána taktéž svědeckými výpověďmi a dále taktéž účastnickou výpovědí žalobkyně samotné, je potom zřejmé z rozhodnutí Nejvyššího soudu a taktéž Krajského soudu v Ostravě pokud jde o rozhodnutí ve věci po zrušení rozsudku Nejvyšším soudem, že toto rozhodnutí bylo pro žalobkyni značně neočekávané, žalobkyně byla v očekávání zproštění obžaloby již po prvním rozhodnutí soudu Nejvyššího s ohledem na závazný právní názor, který však Krajský soud v Ostravě v rámci svého dalšího rozhodování nerespektoval. Žalobkyně a svědci potom i soudu dotvrdili

skutečnosti ohledně nového získávání klientely a snahy žalobkyně opět se zařadit do profesního života advokátky, když opětovně po dalším odsouzení, které bylo zcela neočekávané Krajským soudem v Ostravě, byla žalobkyně uvedena do stavu nejistoty a naprosté beznaděje ohledně jejího dalšího života, a taktéž byla nucena opětovně budovanou kariéru přerušit. Soud proto uvádí, že v daném řízení má zato, s ohledem na intenzitu daného zásahu, že je nutno žalobkyni finančně odškodnit, když shledává v daném řízení odpovědnostní titul - tvrzený nesprávný úřední postup soudu spočívající v délce daného řízení, které bylo minimálně pokud jde o poslední fázi řízení od 28.4. 2009 do 22.11. 2010, kdy krajský soud nově rozhodl v souladu již s právním názorem soudu dovolacího, průtahem v řízení a za tento stát odpovídá. Soud uvádí, že je pravdou, že žalobkyně v daném řízení podala třikrát námitku podjatosti soudkyně, o které bylo opakovaně rozhodováno, když nejprve soudkyně sama se vyloučila z rozhodování věci, následně však bylo rozhodnuto odvolacím soudem opačně a věc následně soudkyně rozhodovala. Taktéž je pravdou, že žalobkyně se částečně na délce řízení podílela svou žádostí o odnětí a přikázání věci podle § 25 trestního řádu, která byla následně Nejvyšším soudem ČR zamítnuta. Soud však uvádí, že i přes tyto úkony žalobkyně, kterými se soud zabýval, řízení shledává neopodstatněně dlouhým. Kdyby Krajský soud v Ostravě respektoval rozhodnutí soudu dovolacího vydané 11.11. 2008, a krajským soudem dne 28.4. 2009 bylo rozhodnuto podle závazného právního názoru vysloveného v tomto rozhodnutí dovolacího soudu, již od tohoto data by žadatelka mohla obnovit svou praxi, dosáhla by časnějšího výmazu odsouzení z rejstříku trestů a tato skutečnost by se promítla do jejího profesního a osobního života, včetně zlepšení finanční situace. V neposlední řadě potom se soud zabýval taktéž tzv. porozsudkovou agendou, když v rámci provedení dokazování má za prokázány průtahy, pokud jde o výmaz v rejstříku trestů, který žalobkyně namítala. Tyto byly prokázány výpisy z rejstříku trestů, a to v době ještě po odsouzení žalobkyně, když tato měla být již vymazána ke dni 6.2. 2010, když k tomuto dni již došlo k vykonání zákazu trestu činnosti a dále podmíněčného odsouzení žalobkyně, avšak jak bylo prokázáno, ještě rok poté z výpisu z evidence rejstříku trestů žalobkyně 17.2. 2011 tam byla stále zapsána a k výmazu došlo až v průběhu měsíce března 2011. Tuto skutečnost má potom soud za doloženou e-mailovými zprávami ohledně komunikace příslušné pracovnice Okresního soudu v Novém Jičíně s pracovnící pověřenou vedením Odboru evidence rejstříku trestů ČR, která až 21.3. 2011 potvrzovala, že došlo k výmazu odsouzení. I v této části trestního řízení, které navazuje na trestní řízení ve věci samé a má zásadní význam pro danou fyzickou osobu, která odsouzení vykonala, potom soud spatřuje nepřiměřený průtah v období 1 roku. S ohledem na tyto skutečnosti potom soud dospěl k závěru o existenci odpovědnostního titulu – nesprávného úředního postupu v daném trestním řízení spočívajícím v průtazích řízení a nepřiměřené délce a dospěl k závěru o nutnosti finančního odškodnění žalobkyně. Celkově soud posuzoval dané řízení jako celek, v délce 5 let, 8 měsíců potom dospěl k závěru k finančnímu odškodnění žalobce za první 2 roky řízení ve snížené výši dle relevantní judikatury Nejvyššího soudu v poloviční částce, když jako základní částku vzal v potaz částku 15.000,00 Kč za rok trvání řízení, když tato částka plně odráží specifika daného případu a tuto následně podrobil dalším kritériím § 31a zákona č. 82/98 Sb. Soud dospěl k závěru, že i přes daný druh trestního řízení není na místě základní částku nikterak navyšovat. Celkově tedy za 5 let a 8 měsíců dospěl k základní částce odškodnění ve výši 70.000,00 Kč, tuto následně ponižoval dle kritérií § 31a zákona č. 82/98 Sb., které zjistil v daném řízení o 30 % s ohledem na počet stupňů soudní soustavy, na kterých řízení probíhalo (4 stupně soudní soustavy) a o dalších 20 % s ohledem na jednání poškozeného, tedy žalobkyně, v daném trestním řízení, když podala 3x námitky podjatosti soudkyně a jednou návrh na odnětí a přikázání věci, které nebyly úspěšné. Pokud jde o další kritéria § 31a zákona č. 82/98 Sb. soud dále s ohledem na význam předmětu řízení pro poškozeného, když jde o trestní řízení, žalobkyně následně byla postižena trestem zákazu

výkonu advokacie a taktéž nemohla vykonávat činnost konkursní správkyně, což byla její jediná zaměstnání, která vykonávala, má soud zato, že je nutno za význam přičíst 30 % v dané věci. Pokud jde o složitost řízení a postup orgánů veřejné moci během řízení, soud tyto kritéria hodnotí jakožto průměrná, tedy nikterak s ohledem na tato kritéria částku nenavýšoval, ani neponižoval. Závěrem tedy soud uvádí, že dospěl k částce 49.000,00 Kč, která je částkou, která plně odráží specifika daného případu pokud jde o odpovědnostní titul nesprávný úřední postup soudu. Pokud jde o druhý odpovědnostní titul nezákonné rozhodnutí, tento byl taktéž ze strany soudu zjištěn v rámci zrušujících rozhodnutí Nejvyšším soudem ČR v daném řízení. Tento odpovědnostní titul koneckonců žalovaná ani nesporeovala a poskytla na něj zadostiučinění v rámci předběžného projednání nároku ve výši 50.000,00 Kč. Tuto částku soud potom hodnotí jako nepřiměřeně nízkou s ohledem na daný rozsah zásahu do osobnostní sféry žalobkyně. Tento zásah potom soud spatřuje jednak v nemajetkové újmě týkající se narušení dobrého jména žalobkyně, narušení vztahů v rodině, zásahu do profesní činnosti a profesní cti žalobkyně, když žalobkyně díky nezákonným rozhodnutím přišla 2x o svou vybudovanou klientelu jako advokátka a taktéž musela skončit s výkonem činnosti konkursní správkyně a byla vyškrtuta ze seznamu správců konkursní podstaty a taktéž jí byl pozastaven výkon advokacie. Potom bylo nutné přistoupit taktéž k tomu, že žalobkyně trest zákazu činnosti celý vykonala, a i přes tento výkon nezákonně uloženého trestu zákazu činnosti jeho vykonání nebylo včas promítnuto do rejstříku trestů. Soud uvádí, že dospěl k závěru ohledně zásadního zásahu i do finanční sféry žalobkyně, když tato se ocitla ze dne na den bez pravidelných příjmů, musela předat klientelu jiným advokátům, rozpustit advokátní kancelář, po prvním zrušujícím rozsudku Nejvyšším soudem potom opětovně začala svou klientelu budovat, i když toto již s ohledem na region, ve kterém se pohybovala, bylo obtížné, a i přesto následně byla nucena již podruhé kancelář rozpustit a o klienty přišla. Je pak nepochybné, že tyto zásahy vedly k pozbytí důvěry klientů v její osobu, taktéž se toto promítlo do jejího zdravotního stavu, což bylo doloženo i zprávou lékařky o jejím zdravotním stavu, když následně byla nucena pravidelně pobírat léky, měla deprese, vysoký krevní tlak, hypertenzi. Žalobkyně sama ve své účastnické výpovědi uvedla (tato tvrzení pak byla prokázána i svědeckými výpověďmi), že se od ní taktéž odvrátilo okolí, blízcí příbuzní a pozbyla rodinné vazby. Trestní řízení potom taktéž výrazně ovlivnilo rozvodové řízení, když žalobkyně byla nucena čelit tlaku ze strany svého manžela ohledně svěřením dcery do péče, tento ji nazýval kriminálníkem a nesouhlasil se svěřením do její péče. Svědek G. [REDAKCE] potom následně vypověděl taktéž o sebevražedných sklonech žalobkyně, které se u ní projevíly po odsouzeních, a taktéž o finanční situaci, když žalobkyni půjčoval peníze poté, co se na něj žalobkyně obrátila (poskytl jí půjčku 400.000,00 Kč). Soud své rozhodování ohledně výše náhrady nemateriální újmy potom opřel o rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 2813/2011, když soud i při stanovení formy či výše zadostiučinění vychází především z povahy trestní věci, též z délky trestního stíhání a především dopadů trestního stíhání do osobnostní sféry poškozené osoby. Forma a případná výše zadostiučinění nesmí být v rozporu s obecně stíhanou představou spravedlnosti, její přiznání nad rámec konstatování porušení práva je na místě pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat. Soud dospěl k závěru, že v tomto případě i přes respektování presumpce nevinny, představuje každé trestní řízení a v tomto případě tomu nebylo jinak, zásadní zásah do soukromého a osobního života trestně stíhaného, v tomto případě žalobkyně, a jak již bylo uvedeno shora, promítlo se negativními dopady do její cti a dobré pověsti. Tento zásah byl v tomto případě o to intenzivnější, že ačkoli bylo prokázáno, že skutek, pro který byla žalobkyně obviněna, obžalována a následně dvakrát odsouzena, než došlo ke zproštění obžaloby, i přes zrušující rozhodnutí Nejvyššího soudu, kterým byl Krajský soud v Ostravě vázán, Krajský soud v Ostravě rozhodl opětovně o odsouzení žalobkyně, a tedy opětovně žalobkyni připravil o předvídatelnost soudního rozhodování a jistotu. Soud uvádí, že i když

pro určení finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou výkonem trestu, resp. nezákonným rozhodnutím v dané věci, nejsou stanovena žádná kritéria pokud jde o výši odškodnění, vyšel právě z hledisek stanovených Nejvyšším soudem v daném judikátu, a to tedy dopadů do osobnostní sféry poškozené, nepříznivosti jejich vlivu do pověsti poškozeného a taktéž vedení dosavadního způsobu života a profese. Soud taktéž uvádí, že přihlédl k možnému zdvojování uplatňovaného nároku založeného na skutkovém základě, a to zejména ve spojení s nepřiměřenou délkou trestního stíhání, o které již bylo hovořeno výše. Nepřiměřenou délkou řízení jako odpovědnostní titul, který již soud hodnotil shora a uvedl vyčíslení této délky, potom především spojil s nejistotou ohledně výsledku řízení (viz také rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 30 Cdo 4336/2010) a udržování osoby žalobkyně v tomto stavu nejistoty, tedy újma, která se dá označit jako morální poškození osobnosti a integrity poškozeného v době trestního stíhání, narušení jejího soukromého, rodinného a případně i dalších sfér jejího života. V této souvislosti soud dále odkazuje na nálezy Ústavního soudu ze dne 31.3. 2005, sp.zn. I.ÚS 554/04, když každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba nahlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného. Již samotné trestní stíhání potom výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění tzv. liché, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivce obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (nálezy Ústavního soudu ze dne 17.6. 2008, sp.zn. II. ÚS 590/08). S ohledem na tyto právní normy a posouzení daného případu potom soud dospěl k závěru, že je na místě žalobkyni dále odškodnit, když jak již uvedl shora, odškodnění, které bylo poskytnuto žalovanou, neshledává přiměřeným s ohledem na daný případ. Soud vycházel ze všech dopadů do osobnostní sféry žalobkyně, které již shora uvedl, tedy do sféry rodinné, zdravotní, psychické a především pracovní a má zato, že je namístež přiznat žalobkyně z tohoto titulu odškodnění ve výši, kterou stanovil částkou 300.000,00 Kč. S ohledem na okolnosti uvedené shora proto soud ve výroku I. a ve výroku III. vyhověl žalobě co do zaplacení částky 49.000,00 Kč s příslušenstvím a 300.000,00 Kč s příslušenstvím a ve výroku II. a IV. potom žalobu co do zbytku nároku, který považuje za nedůvodný, zamítl.

Ve výroku V. soud potom rozhodoval o náhradě nákladů řízení, a to dle ustanovení § 142 odst. 3 o.s.ř., když rozhodnutí soudu o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Žalobkyni přísluší náhrada nákladů právního zastoupení, které je představováno odměnou advokáta za 8 úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, 3x účast u ústního jednání, písemná podání k soudu dne 15.5. 2012, 7.12. 2012 a 15.3. 2013) z částky přiznané (349.000,- Kč) dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši za 1 úkon právní služby 9.700,00 Kč, 8x 300,00 Kč paušál dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále cestovné doložené zástupcem žalobce za jízdné 220,00 Kč z 13.12. 2012 vykonané Student Agency s.r.o. na trase Olomouc – Praha 13.12. 2012, ve výši 220,00 Kč ze 14.12. 2012 vykonané na trase Praha, Pardubice hl. nádraží, Zábřeh na Moravě, ve výši 35,00 Kč za místenku z Prahy do Olomouce dne 20.9. 2012, částku 220,00 Kč na trase Praha hl. nádraží – Olomouc dne 20.9. 2012, 4x jízdenka á 24,00 Kč jízdné MHD po Praze, když tyto byly doloženy SMS zprávami ze dne 20.9. 2012, jízdné 414,00 Kč vykonané na trase Olomouc hl. nádraží, Zábřeh na Moravě, Pardubice hl. nádraží ze dne 21.9. 2012, dále jízdné 220,00 Kč ze 14.3. 2013 vykonané na trase Praha hl. nádraží – Olomouc hl. nádraží doložené jízdenkou Českých drah a dále jízdné ve výši 270 Kč doložené jízdenkou Českých drah na trase Praha hl. nádraží – Olomouc hl. nádraží ze 14.3. 2013. Další jízdné bylo vykonáno MHD po Praze v částce 2x 32,00 Kč doložené taktéž jízdenkami z téhož dne a dále bylo účtováno jízdné v částce 288,00 Kč doložené jízdenkou a místenkou Českých drah na trase Zábřeh na Moravě, Pardubice dne 15.3. 2013. K odměně právního zástupce dále soud

připočetl 21 % DPH advokáta. Dále soud přiznal náklady žalobkyně za vykonané cestovné, když žalobkyně předložila kopii velkého technického průkazu, kterým bylo cestovné vykonáno, na osobní automobil SUBARU IMPREZA RZ [REDAKCE] se spotřebou 9,5 l/100 km, benzin Natural 95, s paušální náhradou pokud jde o rok 2012 v částce 3,70 Kč/km a 34,90 Kč/l benzínu, když soud spočítal náhradu za vykonané cesty ve výši 5.550,00 Kč jakožto paušální náhradu za ujeté kilometry a 4.974,00 Kč za náhradu za pohonné hmoty a v roce 2013 vykonané cesty tímž automobilem k ústnímu jednání s paušální náhradou 3,6 Kč/km a 36,10 Kč/l benzínu Natural 95, když soud spočítal tuto náhradu cestovného v částce 2.700,00 Kč jakožto paušální náhradu za ujeté kilometry a 2.572,00 Kč jako náhradu za pohonné hmoty. Žalobkyně dále uplatnila náhradu za ubytování z 12.3. a 13.3. 2013 v částce 1.100,00 Kč, kterou taktéž soudu doložila a tato výše potom vyplývá z příjmového pokladního dokladu ze dne 14.3. 2013 vyhotoveného [REDAKCE] v Praze [REDAKCE]. Celkově tedy náklady žalobkyně činí částku 16.896,00 Kč a náklady advokáta včetně jeho odměny částku 98.647,00 Kč, celkově tedy činí částka vynaložených nákladů řízení 115.543,00 Kč. Tuto částku potom soud ve výroku V. uložil žalovanému k zaplacení.

Pokud jde o lhůtu k plnění ve věci samé i ve výroku o nákladech řízení, soud rozhodl podle ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř., část věty za středníkem, když určil lhůtu delší v trvání 15 dnů s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 21. května 2013

Mgr. Lucie Vítková, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
H. Dobešová